

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroske ulice št. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, nopolnani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se načine enkrat, po 4 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Zakaj tokrat ne gremo v Ljubljano?

Odbor »Slovenskega društva štajarskega« je dne 26. novembra 1894 gledé na shod zaupnih mož v Ljubljani sklenil sledeče: Slávni osnovalni odbor za shod zaupnih mož v Ljubljani! Na velečastno Vaše vabilo z dne 12. novembra t. l., udeležiti se shoda zaupnih mož slovenskih v Ljubljani dne 29. t. m., blagovolite na znanje vsprejeti naslednji odgovor, ki ga je »Slovenskega društva štajarskega« odbor jednoglasno sklenil v današnji seji:

»Slovensko društvo štajarsko« popolnem uvažuje potrebo shoda zaupnih domoljubnih mož iz vseh slovenskih pokrajin. Toda sedaj na dan 29. t. m. v Ljubljano sklicanega shoda udeležiti se, branijo mu najtehtnejši uzroki, zlasti nepobita bojazen, da se nebi vsega obžalovanja vredni razpor kranjskih Slovencev raztegnil na Štajarsko, kjer smo prežalostne posledke podobnega razpora že britko čutili, a srečno zatrli.

Končno pa poudarjamo, da je naša najiskrenejša želja, naj bi slovenski naši bratje na Kranjskem hitrejši ko mogoče poravnali svoj razpor, ki vsem Slovincem že močno škoduje, ter se zopet zedinili na skupno narodno delovanje.

Bodite uverjeni: na poziv, od voditeljev obeh strank podpisani, pridemo štajarski Slovenci z veseljem v belo Ljubljano! Bog živi Slovence!

Dr. Lav. Gregorec, predsednik.

Ali bode nova gimnazija v Celju?

O Celjski slovensko-nemški gimnaziji izročil je poslanec Mih. Vošnjak s tovariši dne 21. nov. predsedništvu poslanske zbornice naslednjo interpelacijo do učnega ministra in ministra notranjih zadev:

Dne 14. t. m. je prišel e. kr. okr. glavar celjski dr. Wagner v Žalec in je vsled odsotnosti tamošnjega gospoda župana prvemu občinskemu svetovalcu to le razodel: »Dognano je, da se nova dvojezična spodnja gimnazija, ki bi imela po državnem proračunu za leto 1895. biti v Celju, ne ustanovi v Celju, ampak v kakem drugem kraju zunaj Celja; ako bi torej trška občina v Žalcu prosila za ta učni zavod, ji daje on (okrajni glavar) poroštvo, da se ta gimnazija napravi tam (v Žalcu) in da bi občina ne imela prav nobenih stroškov, ker bi država zidala gimnazijsko poslopje, pa tudi poslopje za stanovanja profesorjev. Pa reč je nujna in občinski zastop bi se moral takoj odločiti, ali vsaj v treh dneh, ker bi se sicer drugi trgi podvizali s tako prošnjo.«

Vsled tega glavarjevega razodetja imel je občinski zastop žalskega trga 18. t. m. izvanredno sejo, v kateri je bil vsprejet naslednji sklep: Vsled poziva e. kr. okr.

glavarja v Celju, naj občinski zastop žalski prosi za to, da se nova dvojezična spodnja gimnazija ne napravi v Celju, ampak v Žalcu, sklenil je danes občinski zastop naslednje: »Občinski odbor žalskega trga sodi, da je ustanovitev te nove za južni del Spodnje Štajarske odločene srednje sole edino le mogoča v Celju kot naravnem središču tega deželnega dela; zato ostaja občinski odbor pri svoji v seji dne 26. avg. 1894 soglasno sklenjeni peticiji do visokega e. kr. učnega ministerstva, v kateri prosi, da naj se ta učilnica napravi v Celju, ter pričakuje, da bodo slovenski poslanci z vso odločnostjo delali za izpolnitev te zahteve.«

Precej drugi dan po obisku v Žalcu, to je 15. t. m. prišel je pa e. kr. okrajni glavar v Šentjur na južni železnici, ter je tamošnjemu občinskemu predstojniku razodel, da je dognana reč, da se gori omenjena spodnja gimnazija ne napravi v Celju, ampak v Šentjurju, ako Šentjurčani nemudoma prosijo za ta zavod, ker bi jih sicer drugi kraji prehiteli s tako prošnjo.

Dne 17. t. m. pride e. kr. okr. glavar zopet v Šentjur in je po občinskem predstojniku po celem kraju nabiral podpise za dve peticiji, jedno do poslanske zbornice državne zbornice, jedno pa do e. kr. učnega ministerstva, ter ljudem naročal, da naj takoj podpišejo peticiji, ker bi bila sicer nevarnost, da jih Žalec prehití. Sam je med tem časom sedel v krčmi; ko je pa dobil na ta način izgotovljeni peticiji, vrnil se je zopet nazaj v Celje. Toda več najveljavnejših občanov in davkoplačevalcev šentjurskega trga snide se takoj po tem od e. kr. okr. glavarja pouzročenem nabiranju podpisov ter so spoznali nemogočnost, da bi se od glavarja njim obetana gimnazija napravila v Šentjurju; sklenili so torej, visoki poslanski zbornici poslati novo peticijo, v kateri prosijo, da naj se ta učni zavod napravi v Celju, ker more le tam ugajati svojemu namenu.

Ko pa šentjursko prebivalstvo drugi dan zvé, da je bil e. kr. glavar ob jednom jednako komedijo napravil v Žalcu, bilo je vse silno razsrjeno, in ravno tako tudi prebivalstvo v Žalcu, ko je zvedelo, kaj se je godilo v Šentjurju; v obeh krajih so ljudje sodili, da so jih hoteli ujeti na limanice.

Vsled teh dogodkov podpisani vprašajo gori imenovana gospoda ministra: 1. Ali je bil e. kr. okrajni glavar celjski od visoke e. kr. vlade pooblaščen, v Žalcu in Šentjurju oznanjati, da je že »dognano«, da se novi učni zavod v nasprotju z vladnim predlogom v državnem proračunu za leto 1895. ne napravi v Celju? 2. Ali je bil omenjeni e. kr. okrajni glavar pooblaščen, poroštvo dajati, da se ta učni zavod napravi v Žalcu, ako občinski zastop omenjenega trga zanj prosi? 3. Kaj misli e. kr. vlada storiti, da v prihodnje e. kr. uradniki opusté take in jednake agitacije, ki silno sko-